

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

külső monostorutca 152 szám alatt.

Megjelen a lap hetenkint négyszer u. m. Vasárnap, Kedden, Csütörtökön és Szombaton.
 Ára: évi negyedrét 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhasábos sorért először 7 kr., másodsor 6 kr., harmadsor 5 kr. o. é. s minden hirdetés után 30 kr. helyépfűt. Előfizetés a hirdetés a kiadó-hivatalnál kowatetik.

KIADÓ-HIVATAL:

Köszöputca, STERN J. könyvkereskedése.

Külföldi hangok az erdélyi románokról.

A brüsseli „Nord“ aug. 29-diki számában egy N.-Szebenből keltezett cikk jelent meg, melyben egyenesen ki van mondva, hogy az erdélyi románoknak célja, Oláh- és Moldvaországokkal egyesülni, és az ausztriai monarchiától elszakadni. A magyarokkal azonban óhajtják, a magyarok saját érdekében, a szövetséget.

E cikket b. Jósika Miklós köztisztviselő írónk és számkivetésben élő hazánkfia egy a „M. Sajtó“ közlebbi számában közlött levelében a következő észrevételekkel kíséri:

„Tehát el akarnak Magyarországtól is szakadni, s csak mint szövetségeseket kegyeskednek minket elfogadni.

Hanem, a hol a valódi perfidia van, ez az: hogy e cikknek írója Erdélyt egyenesen úgy állítja az olvasó elé, mint román provinciát, melyben az unio kérdése csak is Magyarország s a románok közt forog fenn, s ez iránt Erdély „qua provincia romana“ egészen tisztában van magával, az az: neki nem kell unio. Volt idő, mikor a germanizáló szájhősök azt akarták a világgal elhitetni, hogy Erdély szász, az az, quasimodo német terület; most már úgy mutatják be, mint román területet!

Látszik, hogy mindenkép el szeretnék titkolni a külföld előtt, hogy az unio kérdése a világért sem román kérdés, hanem olyan, mely egész Erdélynek jövőjét illetvén, egész Erdélyt illető kérdés, még pedig életkérdés. Szeretnék örök hallgatással takarni, hogy Erdélyben nemcsak a par excellence és törzsszökös egész székelység lakik, hanem ott számos magyar család a legregiebbek, s historiai nevéük közül honol az első foglalások óta, s e mellett derék magyar népesség tele hazafias s nemzeties érzelmmel. — A világért sem említene a Bethleneket, Bocskayakat, Rákócziakat, s hogy Erdély mint Magyarország valódi része, még attól elválva is fejedelmek alatt, mint kiválóság magyar érzelmű rész, minő hatalmas döntő szerepet játszik a magyar történelem legfényesebb lapjain? Nem említik a kis szász népecskét, mely őket műveltségben s iparosságban elláthatatlanul túlhaladja? — S hogy mindezeknek szólója van ám az uniohoz, mivel mindezek együtt, számra sem kevesebbek a románoknál, birtokra pedig legalább háromszor túlérők őket, mint szintén műveltségre is.“

Eddig a tisztelt báró.

Az érintettük szebeni cikk azonban czáfólat lett volna Ludwig János hazánkfiának „Ausztia és a magyar országgyűlés“ című röpiratára; ugyanazért derék hazánkfia nem is késett felelni reá ugyancsak a „Nord“ hasábjain. A „Magyarország“ Ludwig ezen cikkének következő sorait idézi:

„A románok arra törekednek — ugymond ellenfelem — hogy egykor a Kárpátokon túl fekvő Moldva-Oláhsországgal egyesüljenek. (!) Megtörténhetik, hogy a moldva-oláhsországiaknak ilyen vágyaik lehetnek, de kétkedem abban, hogy az erdélyi románoknak ily nemű törekvések lenne, mert a történelem tanítása szerint Traján hódítása óta Moldva-Oláhsország többször volt kiegészítője Erdélynek, de hogy Erdély valaha a nevezett tartományokhoz tartozott volna, arról a krónika hallgat. Azonban ha csakugyan ilyen óhajításuk van a románoknak, minek öltöztetik hát más színbe, miért vádolják következetlenséggel a magyarokat? Ne feledjék el, mikép Magyarországon nem sokkal kevertabb a lakosság, mint a fejedelemségekben, ott pedig sem az oroszok, sem a románok nem élveznek nagyobb politikai szabadságot, mint Magyarországon. Azt pedig nem is említem, hogy az ottani magyarság csak „részes“ név alatt bírja vagyonát, míg Magyarországon a román saját birtokosa vagyonának. Mutassanak nekem csak egyetlen román kunyhót Erdélyben, melyet a magyarság elnyelt volna, míg Moldva-Oláhsországban számtalan magyar „részes“ község található, melyet a románok romanizáltak.“

A közlöttük két idézet az unio kérdésének egy

oly szempontból főlvetelére vonatkozik, melyet mi, valamint föl nem teszünk románestvéreink értelmeseiről, úgy discretio tekintetéből sem tartottuk ildomosnak oly érvül használni föl ellenők, mely ha valósulna, minden államtörvények szerint hűtlenségi büntetést vonna maga után.

S most ime oly eszmék és tények kapcsolatában pendittetik meg az elszakadási szándék, melyek a jól értesültségen kívül, román barátságra, román érdekek iránti buzgalomra, mondhatók: érdekközösségre mutatnának. Szóval: egy román érdekekben írott cikk állított cikk mondja ki, hogy az erdélyi románok azért ellenei az unionak, mert Oláh- és Moldvaországokkal kívánnak egyesülni s Ausztriától elszakadni.

Bármily természetes is rokon fajoknak, annyival inkább egy törzsbeli, de különböző államokban élő népeknek egymáshozzi vonzalma: mi a fenebbi vádat annyira időellenesnek tartjuk, mikép nemcsak azt várnók román testvéreinktől, hogy azt papíron czáfólják meg, hanem hogy törekvéseiket közös szabadságunkérti küzdelmeinkkel egyesítve, tettleg tanúsítsák, hogy nemzetiségük, jóllétük felvirágzását, biztosítását csak a legitimitás útján, szent István koronája alatt, óhajtják előmozdítani, kivívni.

Gróf Forgách Antal kancellár körirata a főispánokhoz.

Méltóságos stb.

A vármegyék közigazgatására szükséges költségek a megszűnt előbbi rendszer alatt az álladalm pénztárából fizetvén, tagadhatlan az, hogy most, midőn egyrészt a pénzügyi miniszteriumnak közlegeti által az adó az egész előbbi mértékben katonai karhatalomnak felhasználásával is szedetik be, másrészt pedig a vármegyék hatósága házi pénztára szükségleteit szintén beszédés útján, és pedig gyakran kényszerítéssel is fedezi, az egyes adózók tovább el nem tűrhető zaklatással ugyanazon adónak kétszeres fizetésére szorítottak.

Ezen igazságtalan zaklatás a vármegyék engedetleniségének egyenes következtése.

Ugyanis, bár az 1848-dik évet megelőző időben a házi adónak előleges meghatározását a törvényhatóságok függetlenül soha se gyakorolták, hanem a törvényszerű szabályos rendeletek szerint minden évben az előleges költségvetést elkészíteni, és azt a m. királyi helytartótanácsnak felterjeszteni tartoztak, és csak azután volt szabad a felsőbb helyen megállapított adóösszegnek az egyes adózókra aránylagos kivetése, sőt a rendkívüli tervszert szokatlan kiadások és új hivatások iránt a legfelsőbb megerősítés is szükséges vala; most mégis több vármegyék azon megfoghatatlan téveszmével kecsegtetve, hogy felsőbb felügyelet nélkül szabadon folytatandhatják hatóságukat, a háziadó körül is kötelességüket megszegni, a felterjesztést elmulasztani, és az adónak beszédéséhez tettleg hozzáfogni merészlettek; sőt némely vármegyék kiadásainak szokatlan és nem igazolható mértékben önkényes fölemelésével a zaklatást nevelték.

Mintán tehát a főispáni utasítás 10 ik pontjában foglaltató lényeges feltételnek elég nem tétetett, igen természetes, hogy az előlegezt a pénzügyi miniszteriumnál eszközölni annál kevesebb lehetett, mert az adó behajtásában a vármegyék és tisztviselőknek vétkes merészesség vitt ellenkezése magát a kútforrást is meggyengítette.

Már most azonban, a kétszeres adóbeli zaklatást, mely ő es. k. Felsőgútnak atyai szándékával annyira ellentétben van, tovább tőnni nem lehetvén, midőn egyrészt intézkedések tétetnek az iránt, hogy a háziadó fejében befizetett összegek az adóba beszámíttassanak, másrészt mindezen czélnek elérhetése, mind pedig a további rendtelenségnek megszüntetése végett a mai napról kelt királyi udvari rendelettel a m. k. helytartótanács oda utasított, hogy azon megyékre nézve, melyek előleges költségvetéseiket feljelentették, feltéve azt, hogy azok megvizsgáltattak, és megállapítottak legyen, a m. k. helytartótanács jelentse fel a minden törvényhatóságra kívántató összeget, úgy azt is, mi lett legyen az egyes adózóktól e czélra beszédve? továbbá, vajjon történt-e a kincstár részéről utalványozás és mennyi, mi legyen tehát még pótlandó az egyes vármegyékben és összesen, hogy azután ezen adatok alapján a még kívántató utalványozás iránt intézkedni lehessen.

Tökéletes munkát ez ügyben — mert igen sietős — várni alig lehet, de a kimutatás mégis olyan legyen, hogy annak alapján további intézkedés történhessenek.

Hogy továbbá azon megyékre és kerületekre nézve, melyek házi szükségleteik iránt az előleges költségvetést mindez ideig fel nem terjesztették, ezen elmulasztás pótlására záros határidő tűzessék ki, és az ellenszegülő bizottmányok elnöke, és a pénzkezelők az engedelem nélkül történt kifizetésekről személyesen tétessenek felelőssé, és e végre az ily törvényhatóságokhoz a záros határidő elmultával azonnal királyi biztos küldessék ki, hogy mind az adó iránti kérdés rendbehozatala, mind a vétkes engedetlenek elleni szoros vizsgálat megindítása végett rendelkezék.

Hogy végre a háziadónak további beszédését minden vármegyékben a rendelkező alispánok és az adót kezelő tisztviselőknek személyes felelet terhe alatt véglegesen tiltsa meg.

Midőn tehát méltóságodnak ezeket hivatalos készséggel tudtára adnám, egyszersmind felszólítani kívántam méltóságodat, hogy a fenn előszámlált rendeleteknek hathatós befolyása által a lehető legrövidebb idő alatt sikert szerezni és a netalán fenforgó akadályok iránt engemet értesíteni szíves legyen; egyszersmind oda is fordítsa minden törekvét, hogy az adónak az 1823-diki példa szerinti beszédése által az ország lakosait a katonai karhatalom felhasználásával szükségképpen összekeöltött terhektől és zaklatásoktól előbb meg lehessen menteni, mintsem aziránt más eszközök felhasználását a fenforgó körülmények parancsolnak. — Méltóságodnak Bécsben, 1861. kisasszonyhó 27-kén, lekötélezettje gr. Forgách Antal s. k.

Esztergommegyének folyó hó 2-kán tartott bizottmányi ülését az elnökő főispán herczeg primás ő eminenciája következő beszéddel nyitotta meg:

Tekintetes megyei közönség!

Szívem egész teljéből örvendek, midőn öt havi távollét után, melyet édes hazánk szent ügyében az országgyűlésen töltöttem, a kormányzóságra bizott kedves megyémbe ismét visszatérve, s ősi széketem elfoglalva, e nemes megye összes közönségét szintugy, mint minden egyes tagjait tudvóznai s egyszersmind a közjó előmozdítására irányzott tanácskozásainak vezérletét ujabban átvenni szerencsém van.

Nem titkolhatom ellenben másrészt mély fájdalommat a fölött, hogy tehetségemben nem áll a nemes megyét a feloszlatott országgyűlésnek oly kedvező eredményéről értesíteni, a mitől mind a trón és nemzet közös érdeke, mind a fejedelem s a magyar törvényhozók egyiránt kétségbevonhatlan jó szándéka megérdemelt.

De fölmentve érzem magamat az országgyűlés folyamatajáról s a honatyák fáradhatatlan bazafias munkásságáról részletesen szólni, mert az egyes honpolgárok szintugy, mint a törvényhatóságok az eseményeket oly kitünő részvétellel s annyi rokonindulattal és figyelemmel kísérték mindvégig, a mennyi csak az igaz magyar honszeretettől kielek. — Szerintem különben sem látszik kedvezőnek a jelen körülmények közt az országgyűlés munkásságát részletes véleményezés alá vonni; mert habár erre nézve a municipumok ősi jogát föntartani óhajtom, mégsem hiszem tanácsosnak, hogy most ily véleményezés által itt ott az ellenes érdekeknek szétágazó nézetek nyilatkozására alkalom szolgáltatassék.

Habár egyébiránt az országgyűlés, melyhez oly sok remény csatlakozott, ez uttal kitűzött czéljához el nem jutott: munkálatai mégis hazánk évkönyveiben kitörölhetlen betűkkel lesznek följegyezve, s nyugodtan tekinthetnek az utókor elfogulatlan ítéletének szemébe.

Az országgyűlés törekvéseinek czélja nem lehetett más, mint az ösöktől öröklött, évezreden át nemes ereklje gyanánt tiszteletben tartott alkotmányának visszahelyezése s megszilárdítása. — E loyális czél elérése végett az országgyűlés nem lépett más térre, mint a historiai jogalapra, melyet az october 20-ki fejedelmi diploma is elismert, s így eszközül sem használt egyebet, mint a szentesített törvényeket.

Mindamellett a mennyi gondviselés, melynek utjai megfoghatatlanok, nem engedé, hogy ezen országgyűlés munkálatait ezuttal azon siker koronázza, melyet mindnyájan reményeltünk, s melyet a trón, baba s a közjó töle egyiránt méltán igényelt. — Altljában állithatni, hogy a kiegyenlítés és a kölcsönös értesülés azon módnak meghatározása fölött szenvedett hajótörést, mely jövőre a közös birodalmi érdekek biztonságának kezességül szolgáljon. — A magyar országgyűlés a törvényes autonómia határai között önként felajánlá készségét.

E czélra azonban hazai törvényhozássunk hozzájárulása nélkül, sőt ezt megelőzve „oly központi birodalmi intézmény állítatott föl Bécsben, melyet Magyarország legsarkalatosb jogainak s az 1790. 10. t. cz. által is biztosított önállóságának fölázdozása nélkül el nem fogadhat, törvényesnek el nem ismerhet;“ s így fájdalmas érzettel bár és megdöbbenve, de nyugodt odaadással vettük a sikertelen országgyűlés szétosztását.

De tán nem is lehet egészen sikertelennek mondani országgyűléstünket; mert hiszen: az országbírói értekezlet munkájának elfogadása által (a társadalmi rend és jólét egyik talpköve) az igazságszolgáltatás és magyar törvények uralma biztosítva van; — és a nemzetiségi bizottmány munkálatainak kihirdetése által elhárított a rosakaratkán alapja, mely az ország testvérnépfaiai közt az egyetértést tán megzavarni szándékoznék.

A magyar nemzet a többi testvér-nemzetek közt semmi más előjogot nem tart fön magának, mint hogy a sz. István koronája által biztosított királyi méltóság és polgári szabadság védelmében mindig legelőbb harcolhasson. — Ily igazságos, ily önzéstelen és tiszta szándéku lelkellettel nemzetünk további sorsa fölött kétségbe esni nem lehet; — s bármily fájdalmas érzést gerjeszsen is tehát minden kebelben az ősi alkotmány kivívására irányzott országos tanácskozásnak félbeszakítása: ebben mindazonáltal szent ügyünk minden védelmének elmulasztását binni vakság lenne.

kor rogyott le alatta lóva, de azonnal egy másikra pattant fel, s mialatt visszatekintvén seregére, és azt kalapjával integetvén, lelkesítette, egy golyó hátába fúródott, s halva hanyatlott le lováról. Erre Sieget vette át a parancsnokságot, s az ellenséget alkonyatig üldözte. Másnap reggel Siegel attól tartván, hogy az ellenség fáradságából összezszedi magát s megkísérteni öt Springfieldtől elszakasztani, visszahúzódott ide, hol tartalékával egyesült. Itt ismét attól tarthatván, hogy az ellenség az ő serege és Rolla közé vetheti magát, tovább vonult viszsza Rolla felé, egyesülendő az utban lévő megerősített csapatokkal. Eddig az ellenség nem mutatta magát, s Siegel csapata aligha fog háborítani utjában. 90 szakadó, köztük egy ezredes, fogatott el. A hadi zsákmány közt van McCulloch kardja és lóva.

Faulkren Washingtonban elfogatott, arról vádolta, hogy az időben, midőn az egyesült államokat képviselte Párisban, a déli szövetsézők részére fegyvereket vásárolt, s a francia kormányt sítgetőleg ösztönözte a déli szövetség elismerésére.

A legújabb amerikai tudósítások aug. 17-ről keltek. Ezek szerint Lincoln elnök egy kiáltványt bocsátott ki, mely a kivált államokkal minden közlekedést felfüggeszt. Északi tudósítások szerint a déli szövetsézők csapatai, előőrseiket kivéve, visszahúzódtak Fairfax Count-House-ig.

Ujabb. Pesti és bécsi lapoknak távirják Szébenből, hogy a százsz nemzeti egyetem folyó hó 4-én

minden eredmény nélkül feloszlott. Csak az igazságügyi tanács maradt meg a százszföld számára másodfoku bíróságnak. Ezen tudósítást a „Sieb. Bote“ úgy magyarázza, miként az egyetem sem fel nem osztatott, sem tulajdonkép el nem napoltatott; csupán annyit jelentett ki a nemzet ispánja a szept. 4-ki ülésben, hogy ezuttal huzamosabb időig törvényhozási és közigazgatási ülések nem fognak tartatni, minek következtében a követek, öten kívül, hosszabb időre eltávoztak. Ez az öt sem azért maradt helyt, hogy feljebbviteli bíróságot gyakoroljon, mert ezt rendezett államban, a S. Bote szerint is, csak egy törvényesen elismert hatóság teheti; hanem hogy képviselje a feljebbviteli törvényszéket.

— „P. Lloyd“-nak írják Bécsből, hogy a pest-megyei bizottmány felfüggesztését a felosztás fogja követni s a kir. biztos vezetése alatt új bizottmány alakítani és pedig háromnegyedrészből a megye legnagyobb összegű adót fizető egyeiből, egynegyedrészből pedig a faluk kettős választás útján választandó követeiből, állás-, nemzetiség- vagy villásra való tekintet nélkül. A „Korunk“ távirati sürgönye szerint

az érintett intézkedéseket tartalmazó rendelet folyó hó 6-án ki is hirdettetett.

— Lugosról folyó hó 5-ről távirják a bécsi lapoknak, hogy ott a román lakosság román szalagrosszákat tüzött fel s a román nyelvet kívánta hivatalos nyelvül a megye számára.

— Varsó sept. 3. A templomokban és zsinagógákban ünnepélyes isteni tisztelet a vilnai esetekért. A kalapokon gyász; a boltok zárva, különben esend.

— Mostar sept. 4. Ma a montenegróiak egy törökök által kísért lőszállítmányt Corilonál megtámadtak. A kíséretből nyolcz egyénnyel megöltek, többet megsebesítettek s a lovakat elrabolták.

Gabonaár Kolozsvárt sept. 5-kén 1861.

(Bécsi mérője osztrák értékben.)

Tisztabúza 5 frt 50 kr. Elegybúza 4 frt 80 kr. Rozs 3 frt 96 kr. Árpa 2 frt 40 kr. Zab 1 frt 40 kr. Török-búza 4 frt 80 kr. Pityóka 1 frt 80 kr. Marhahús 16 kr.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DÁNIEL.

H I R D E T E S E K.

HIVATALOS.

(260)

(2—3)

Nemes Kolozsmegyei tisztsége a Kolozsvár sz. k. városa kebelében b. farkasutczában 77-ik szám alatti s „**Kis vármegyeház**“ név alatt ismeretes megyei épületénél a megyei b. török s börtön felügyelők helyiségeinek a felvett mérnöki munkálat szerinti helyreigazítására. Átalakítására f. hó 12-dik napjára árlejtés melletti esődtől hirtetvén: az ezen építésre vállalkozókat az irt nap délelőtti 9 órakor ugyan b. farkasutczában a „nagy vármegyeház“-nál a főbírói hivatalos szobában tartandó nyilvános árlejtésre azon előleges értesítéssel hívja fel, miszerint az építési feltételek és szükségletek felől az illetők addig is ugyanott bővebben értesülhetnek. — Felkiáltási ár 1400 fr. o. é., melynek tíz-százaléka bantpénzkeppen befizetetté, csak szerződvény aláírása után adatik a vállalkozónak vissza. — Kolozsvárt, sept. 5-én 1861.

NEM HIVATALOS.

(265)

(1—3)

Hirdetmény.

Alóliirt tisztelettel jelenti, hogy az ezelőtt szinte négy évvel tekintetes **dr. Csiki Sámuel** urral társaságban felállított, később helybeli kereskedő Kohn Sándor urral ugyancsak társaságban folytatott

orsz. és kiváltságosan szabadalmazott

gőz-szappan- és gyertyagyárt

barátságos egyezmény következtében történt vásár útján egészen sajátjává tévén, azt a különös-torutczai régi helységéből a **Széchenyi-térre** (volt barompiazcra) a **39 számú házhoz** átköltöztette, s itten egészen ujonan, az előbbre haladott korigényeknek megfelelőleg szerelvén fel, már jelenleg is azon kellemes helyzetben van, hogy minden ezen gyár készítményeit illető **megrendeléseket** a leggyorsabban teljesíthet.

Egyszersmind **köztudomásra**, különösen pedig a jó gazdaszszonyoknak értesül kívánja adni, hogy a fennevezett gyárnál intézkedést tett, melyszerint **mindennemű gyűlévész zsiradék, romlott zsir, avas szalonna**, s több efélék a legesekélyebb mennyiségűl bármily nagy mennyiségig, a lehető legmagas árban számítva, akár a legjobb szappannal cseréltetik be, akár pedig kész pénzzel rögtön fizetetik.

A gyár készítményei helyben a gyárnál, Széchenyi tér 39. sz. a., valamint csaknem minden helybeli kereskedésekben találhatók.

BOÉR SÁNDOR,

a helybeli gőz-szappan- és gyertyagyár tulajdonosa.

(262)

(1—3)

Hirdetmény.

Alóliirtnak van szerencséje a t. cz. közönségnek és utazó uraságoknak mély tisztelettel jelenti, hogy f. évi october elejével ujonan fölszerelt s teljes díszszel és kényelemmel berendezett vendéglőjét, kávéházát és billiardtermét a „magyar koronához“ czimezve, az izráelita imaház szomszédságában megnyitandja s eddigi lakását a Naphoz czimzett vendéglőből ide átteendő, hol valamint a helybeli és vidéki, ugy a m. t. utazó vendégeknek teljes és kielégítő ellátásra minden kívánható igényeknek megfelelően, s mentől gyakoribb és számosabb kegyes látogatásért esd.

Károlyfejérvár, aug. 31. 1861.

Benedicty Adolf,
magyar korona vendéglős.

(255)

(3—3)

Hirdetés.

Raktárban s illetőleg esztorgályos boltomban válogatott s jeles mesterektől készített **fa és réz fuvó hangszerekkel**, kitűnő jószágú **hegedűkkel** és **gordonkák**kal, finom **bél és réz húrokkal**, valamint a megrendelendő **hangszerek** s szakmához tartozó **portékák** pontos és jutányos megfizetisével s kijavításával a t. cz. közönség számára szolgálai kész vagyok.

Kolozsvárt, **piaczsor**, Pataky-ház Nro 6.

Kovács Péter esztorgályos.

Sz. 29.

(258) (2—3)

Az erdélyi országos nemzeti színház-alap felsegélésére összeállított t. cz. részvényesek közül azok, kik részvényeik befizetésével hátalékban vannak, ezennel felkéretnek, hogy hátalék részvényeiket, az illető vidéki pénztárnokokhoz, és illetőleg a kolozsvári főpénztárba mielőbb befizetni sziveskedjenek; egyuttal értesítetik a t. cz. közönség, hogy **Streicher Mihály** ur a központi pénztárnokról lemondván, helyibe **F. Fülöp Sámuel** kolozsvárvárosi tanácsos ur nevezetett ki. Kolozsvárt, **september 5-én 1861.**

Az erdélyi országos nemzeti színházi választmány nevében

Groisz Ferdinánd, választmányi jegyző.

Sz. 30.

(2—3) (259)

A kolozsvári nemzeti színházban az előadások megkezdése ideje közeledvén, a családi páholy tulajdonosok, valamint a páholyt tartó többi közönség is ezennel felkéretnek: hogy páholy tartása iránti szándékukat legfenebb **folyó hó 24-ik napjáig**, alóliirt jegyzőnél, szóval vagy bérmentes levél útján jelentse be, — mivel ezen határidőn túl a páholyok az addig jelentkezők között — másokra, valamint a bé nem jelentett családi jogokra való tekintet nélkül — fognak ki-
osztatni. — Kolozsvárt, **september 5-én 1861.**

Az erdélyi országos nemzeti színházi választmány nevében

Groisz Ferdinánd, választmányi jegyző.

(263)

(1—6)

Közkedvelt magyar bajuszpedrő

fehér, barna és fekete.

Ezen, már 41 év óta közkedvességet nyert **bajuszpedrő**, melylyel a bajusz szárait rövid idő alatt bár mely tetsző alakba hozhatni, minden eddigi ösmerteket felülmúl: minékutána soha ki nem szárad, a bajuszt nem tépi, nem tör, és tovább használa után annak kitűnő ruganyosságot és fényt kölcsönözve, telyes kiképzését mozdítja elő. Ára egy dobosznak **35 ujkr**, egy üveg-dugaszzsal ellátott üvegnek **55 ujkr**, ezeknek mind-egygyikük egy eredeti czimlappal, s nevem aláírásával van ellátva. Főraktár, honnan nagy és kis mennyiségben megrendelhető, az alóliirt kérésztől, postán küldve 2 darabnál kevesebb nem szolgáltat ki. Azon urak kik bizományba birni kívánák, kéretnek bérmentes leveleiket alóliirtnak beküldeni.

Pénzösszegek bérmentve kéretnek, csomagolásért **10 ujkr** számíttatik.

Roykó Victor, gyógyszerész **T. Ujlakon.**

(257)

(3—3)

Sz. 369.

Haszonbéri hirdetmény

A kolozs-monostori alapítványi uradalomhoz tartozó, ugynevezett **kardosfalvi** háromke-rektü lisztelő malom haszonbérbe adatása iránt e folyó hó 2-kára kitűzött árverésre senki sem jelenvén meg, az e **folyó hó 16-kán** ugyancsak ezen hivatal-rodában délelőtti 10 órakor újból megtartandó leszén.

A kolozs-mnnostori uradalmi gazdasági hivataltól.

Kolozs-Monostor, **september 2-án, 1861.**

(264)

(1—4)

Stammler és Karlsteinnál Bécsben megjelent s Kolozsvárt **Stein János**nál kapható:

Hunyadi János halála,

szép nagy kép. — Ára 4 ujfrt.

Magyarországi képek,

12 lap egy füzetbe 12 ujfrt.

Tartalom: 1. Menyegzői vonat. 2. Nemesi udvar. 3. Betyárok. 4. Előfogat. 5. Szérű. 6. Száraz-malom. 7. Oláh szekér. 8. Falu. 9. Zivatar. 10. Kút. 11. Lóhajtás. 12. Ökör-vonat.

Egyenként is kapható 1 ujfrtért.

Ugyancsak **STEIN JÁNOS**nál kapható:

A Királyhágón inneni rész

ERDÉLY TÉRKÉPE

alkotmányos felosztás szerint.

Oskolai használatra.

A legújabb és legjobb kútfők szerint tervezte és köre rajzolta **Elekes Ferencz.**

Kiadja **STEIN JÁNOS.**

Ára szépen színelve 2 frt 50 kr. Egészbe vászonra huzva 3 frt 40 kr.

Egészbe vászonra huzva négy szeletbe 4 frt 10 kr. o. é.

Smolka's Rede über Ungarn

in der Sitzung des Wiener abgeordneter Hauses **28. August.**

Ára 10 ujkracézár.

Történelmi képek,

irta **Sárvári Elek. Zrinyi Ilona** arczképével. Két kötet 2 forint.